

pax

i Huddinge utgiven av Svenska kyrkan # 4 2017

*Elise Lindqvists liv var på botten
men en dag vände allt*

Jesus uppförde sig inte som förväntat

*Kerstin Bergeå ägnar sitt liv åt
att försöka laga världen*

***Jesus - vem var han?
Kung, profet eller utstött?***

PAX I SVENSKA KYRKAN I HUDDINGE

UTGIVEN AV
SVENSKA KYRKAN I HUDDINGE

Ansvarig utgivare:

Kyrkoherde Torbjörn Strand
tel. 08-588 697 22
torbjorn.strand@svenskakyrkan.se

Redaktör:

Maria Milén
tel. 08-588 697 83
maria.milen@svenskakyrkan.se

Redaktion:

Torbjörn Strand, Maria Milén,
Anita Jonsson

Tryckeri:

Ineko

Fotograf:

Elliot Elliot

Layout:

Maria Milén

Huddinge pastorat:

Flemingsbergs församling
Huddinge församling
Sankt Mikael's församling
Trångsund-Skogås församling

Kontakt:

Växel: 08-588 697 00
www.svenskakyrkan.se/huddinge

Enskilt samtal

Att tala med en präst eller diakon är gratis.
Ta kontakt med våra präster och diakoner om du vill samtala om livets frågor, stora som små.

**Ring växeln 08-588 697 00
så kopplar vi dig vidare.**

FOTO: TIM FORS

Kärnan finns kvar

Jesus framställs ibland som hemlös och utstött. En annan gång är det plötsligt Messias, kungen som vi ska se upp till, som jag möter. Allt inom samma kyrka, beroende på var man vill lägga fokus. För mig har det ibland känts som en paradox, som jag inte riktigt kunnat förstå. Prästen Daniel Hafner, som vi har intervjuat, reder ut varför det kan vara så här. Jesus porträtteras också ofta som blond och blåögd här i Norden, viket inte kan stämma då han föddes och verkade i det som är dagens Israel. Det finns så många föreställningar om Jesus, gamla och nya, allt beror på vilken plats vi befinner oss på. Att han funnits är det ingen som betvivlar. Det finns dokumentation kvar från några år av hans liv, men det är mycket vi inte vet om den historiska personen. Kanske spelar det inte så stor roll. Kärnbudskapet finns bevarat.

Daniel Hafner menar att Jesus inte var som folket förväntade sig. Han vände upp och ner på allt och kom med ett tydligt handlingsbudskap. En sann ledare är ingen kung eller kejsare, utan det är någon som är till för att tjäna andra. De fattiga är de rika och de minsta är de största menade Jesus. Kanske är det som Daniel sa under intervjun, att Jesus är som en lerklump, som vi kan dra och forma på olika sätt, men en ingrediens måste alltid vara med och det är kärlek.

Vi har inga säkra svar på vem Jesus

var i detta nummer, det är inte så enkelt. Men vi har försökt tänka på personer som vi känner till idag, som på något vis kan gestalta vad han stod för

Elise Lindqvist blev misshandlad och utnyttjad som barn och sedan fortsatte det som vuxen. För att döva sin smärta drack hon alkohol och tog tabletter. Hon satt fast i destruktiva mönster och kom inte ur sin situation. Tills en dag då det sent i livet, faktiskt vände. Efter det har hon ägnat resten av sitt liv åt att hjälpa andra kvinnor som lever i svåra situationer. Jesus hjärta ömmade särskilt för dem som ingen brydde sig om, som var längst ner på botten, precis som Elise. Elise agerar också som Jesus själv gjorde, hon hjälper sin medmänniska och upprättar därmed också sig själv.

Ett annat viktigt budskap som finns hos Jesus är att vi ska försöka leva i frid. Att vi ska be för vår fiende, inte slå tillbaka. Att vända andra kinden till och inte ge igen. Kerstin Bergeå ägnar sitt liv åt att försöka göra världen till en bättre plats. Hon har varit fredsobservatör i Kristna fredsrörelsen i många år, men jobbar nu med projektet Goda grannar på Södermalm. Det är en samverkan mellan kyrka och moské för asylsökande och nyanlända. Tillsammans kan vi alla hjälpa till att laga världen, ett hjärta i taget.

Maria Milén, redaktör
maria.milen@svenskakyrkan.se

Så som ni vill att människor ska göra mot er,
så ska ni göra mot dem (Luk 6:31)

Upprättad

Elise Lindqvists livsresa är inte som någon annans. Från att ha blivit slagen och utnyttjad i sextio år av sitt liv, vände allt en dag. Nu har hon i tjugofyra år oavbrutet kämpat för andra kvinnor som blir utnyttjade och misshandlade. Hon är beviset på att ingenting är omöjligt.

”Igelkotten”, så kallades Elise Lindqvist när hon kom till behandlingshemmet på Mösseberg för 24 år sedan. Hon fräste, svor och allt var som i en dimma på grund av hennes blandmissbruk. Tabletter och alkohol som hon tagit genom alla år för att stå ut med livet. Allt för att döva smärtan i kroppen och i själen. Ingen fick röra vid henne, då reste hon taggarna.

- Jag tyckte att personalen som var där betedde sig så märkligt, berättar Elise. De log, samtalade med varandra och var snälla. Var har jag hamnat tänkte jag. Säkert på ett mentalsjukhus, jag har blivit galen.

Elise fick sitta vid ett eget bord i matsalen, men alla fortsatte behandla henne med värme. Detta var sista utvägen, ingen visste vad de skulle göra för att hjälpa Elise. Behandlingshemmet på Mösseberg har en kristen grund,

men det var frivilligt att delta i gudstjänsterna.

- Jag var ingen människa, bara en skräphög. Jag var väldigt nergången. Jag hade försökt ta livet av mig flera gånger och var full av hat.

- Jag hade varit med om väldigt många våldtäkter och otroligt mycket misshandel. Tre gånger har jag varit död på grund av misshandeln och när de väckte mig till liv förbannade jag livet. Jag var som vansinnig. Nu tycker jag synd om personalen som mötte mig på den tiden.

Redan som väldigt ung var Elise vild och hatade människor och läkarna började tidigt skriva ut lugnande tabletter till henne. Det blev ingången till missbruket. Det var inte så konstigt att Elise betedde sig som hon gjorde, men ingen frågade henne varför eller om något hade hänt.

- När jag är fem år och gråter och säger att det gör ont, fick jag så mycket stryk. Så jag lärde mig redan som liten att stänga av alla mina känslor och skada mig själv. Då gör det mindre ont när någon annan skadar mig.

Elise växte upp med en mamma som inte gav någon kärlek och omsorg. Hon blev ofta slagen och instängd i en garderob. Redan som femåring var det ett grannpar som regelbundet började förgripa sig sexuellt på henne. Varje gång fick hon en påse karameller efteråt. I skolan fortsatte sedan helvetet.

- Jag hade alltid fått veta att jag var efterbliven, det talade min lärare om för mig. På den tiden fick barn stryk i skolan, mycket slag på huvudet och över händerna. Jag var ju efterbliven och ful, som magistern sa, så jag fick mer stryk. Man trodde nog att man slog in lite vett i skallen på oss.

” I efterhand tänker jag att det var meningen att jag skulle få leva, så att jag kan hjälpa tjejer som varit med om samma sak som jag. Jag vet hur det känns att bli våldtagen, misshandlad och såld. ”

Elise hade ständigt enormt ont i huvudet och kunde inte höra vad magistern sa. Hon hade också svårt att se vad det stod på tavlan.

- Jag fick mycket stryk av magistern för att jag inte hörde och inte kunde se. Lärarna trodde att jag var lat. När jag klagade på smärtan hemma fick jag mer stryk och slag på huvudet och blev också instängd i garderoben.

En dag i tredje klass svimmar Elise i skolan. Det visar sig att hon har fullt med var på ena sidan av huvudet, troligtvis av alla slag. Det var därför hon inte hörde och det påverkade även synen. Än idag hör hon inget på det örat. Men ingen läkare på sjukhuset försökte ta reda på vad som hänt.

När Elise Lindqvist var 16 år träffade hon en stilig dam som talade om för henne att hon var söt och fin. Hon köpte kläder och smink till Elise. Elise var utsvulten på kärlek och uppmuntran och blev därmed ett lätt offer. Hon flyttade hem till den äldre kvinnan.

- Efter ett tag så ville hon att jag skulle sälja mig till män och det gjorde

jag sedan i två år. När en kund tog fram en kniv och skulle skära i mig ville jag sluta och hon lät mig gå. Idag har inte tjejerna den möjligheten.

- När jag inte längre vågade prostituera mig sparkade bordellmamman ut mig. Jag hade inte längre något hem och fick bo på gatan. Jag sov bland kartonger, det var kallt och jag blev smutsig. Jag letade efter mat i sop-tunnan. Samma sak händer idag, det är bara att se sig omkring. Jag brukar säga att jag vet hur det känns att vara hemlös.

Elise lever sedan ett hårt liv med missbruk och är tillsammans med män som misshandlar henne både fysiskt och psykiskt.

- Jag var så van att bli illa behandlad och slagen, därför stannade jag kvar i relationerna. Jag var som bedövad och jag hör att mina tjejer säger samma sak. ”Jag måste ha något i mig som gör att jag klarar av att sälja mig”, säger de till mig.

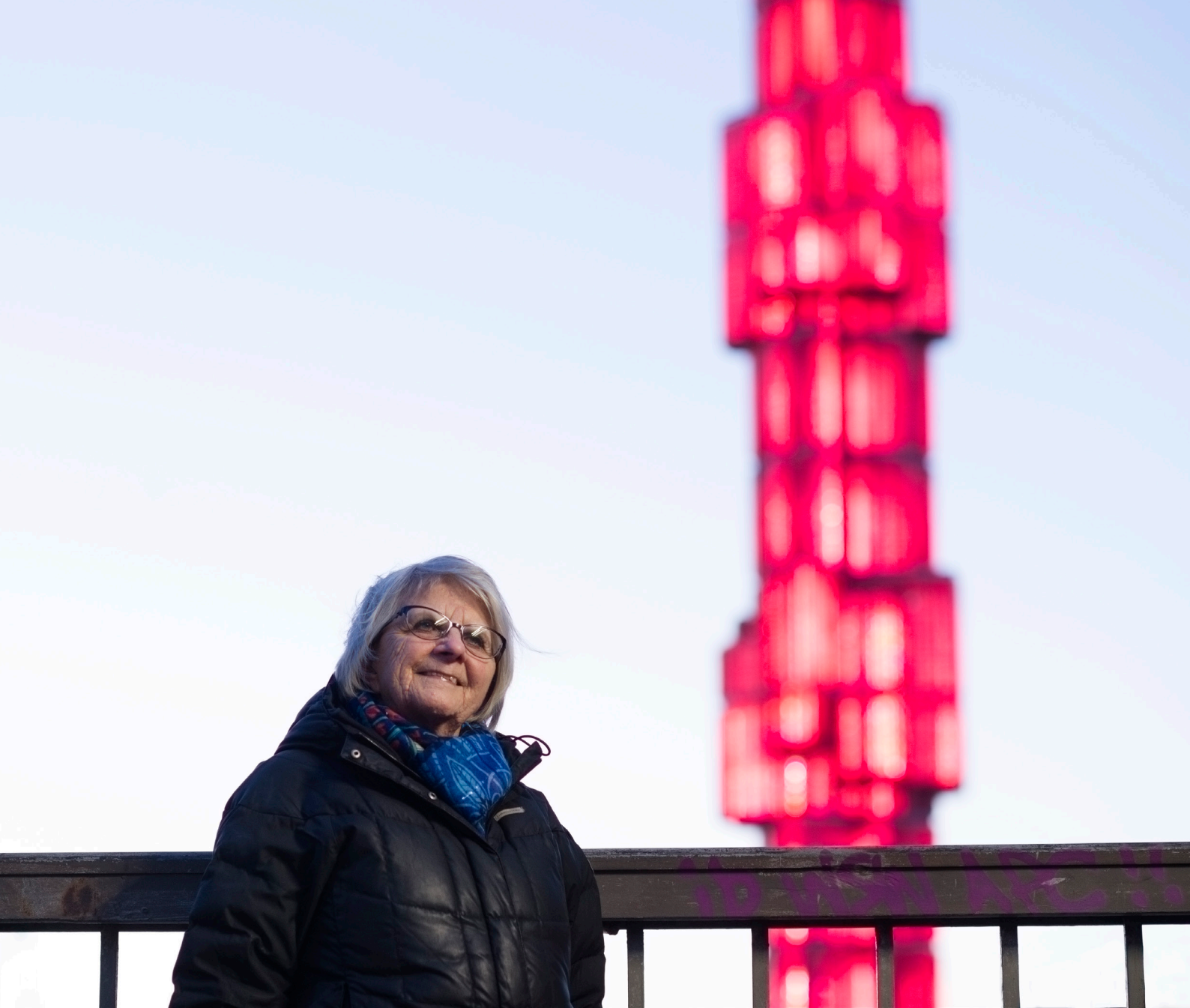
När Elise säger ”mina tjejer” så menar hon dem som hon möter varje vecka på Malmskillnadsgatan. För livet

vände för Elise till slut, där på behandlingshemmet. Hon har sedan dess ägnat all sin tid till att hjälpa andra som lever i samma svårigheter som hon själv gjorde.

- I efterhand tänker jag att det var meningen att jag skulle få leva, så att jag kan hjälpa tjejer som varit med om samma sak som jag. Jag vet hur det känns att bli våldtagen, misshandlad och såld.

- Jag jobbar även med kvinnor som har skyddad identitet och jag är på fängelser som volontär. Jag möter också kvinnorna när de kommer ut därifrån. Jag har aldrig suttit i ett fängelse, men har ändå gjort det mentalt. För jag kunde inte ta mig ur min destruktiva situation.

Där på behandlingshemmet, femtionio år gammal, möts hon av den kärlek som hon alltid saknat. Vad som hände på Mösseberg har hon delvis fått återberättat för sig, eftersom hon var i en dimma på grund av allt missbruk. På en gudstjänst går Elise fram till pianisten, som hon tidigare fräst och spottat

på, och säger åt honom om att be för henne.

- Jag förstår inte vad han säger, men känner däremot en värme genom hela kroppen. Det tog sedan ett år innan jag blev drogfri och rumsren. Pianisten som bad för mig var kristen och berättade för mig om sin tro. Han blev min andliga pappa, vi har fortfarande kontakt varje vecka.

Elises andliga pappa tar henne till Clara kyrka, som ligger mitt i City i Stockholm. Församlingen är känd för att ha ett väldigt stort socialt arbete

där de hjälper hemlösa och alla som på något sett är marginaliserade. Hon fick ganska snabbt börja följa med till Malmskillnadsgatan där de varje helg delar ut varm choklad och pratar med tjejerna. Nu är hon snart 82 år, men är fortfarande ute på gatorna sena kvällar.

- Jesus gick till de svaga som stod utanför samhället. Det du gjort mot de minsta har du gjort emot mig, sa Jesus. Jag vill göra detsamma och verka för de utstötta. Jag har de senaste tjugofyra åren fått leva ett liv som jag aldrig under hela min livstid kunde drömma

om.

För Elise har tron inneburit en stor förändring. Hon har kommit med i en gemenskap som hon tidigare saknat. Hon hämtar mycket kraft i berättelserna om Jesus, som själv hade ett svårt liv.

- Jesus var hemlös, fattig, fick fly från sitt land, han blev fängslad, slagen och hånad. Precis som människor blir idag. Själv vill jag visa för tjejerna att det finns hopp. Jag har fått ett bra liv och det kan de också få. När jag möter andra som har det svårt och får hjälpa dem läker jag själv inombords. ●

De fatt

De minsta är de största. Jesus vände upp och ner på de föreställningar som fanns. Han tvättade sina lärjungars fötter och menade att en ledare är en tjänare. Jesus vände sig till de fattiga och utstötta, han var till och med en av dem. Han var långt ifrån den kungalika frälsare folket väntade på. Prästen Daniel Hafner ser ett tydligt handlingsbudskap i Jesus.

ATT JESUS HAR FUNNITS på riktigt, det tvivlar inte Daniel Hafner på och det är något som även vetenskapen tar för givet.

- Inom historieforskningen utgår man från vad som är det mest sannolika, berättar Daniel. Det är dokumenterat att det uppstod en rörelse med koppling till Jesus som människor var beredde att offra sina liv för. Kan det uppstå ur ingenting? Det verkar inte troligt. Även utifrån de gamla skrifterna som finns kvar pekar allt på att han har funnits.

Jesus föddes år 4-7 före vår tid i en liten judisk by som hette Nasaret, i ett land som var ockuperat av romarna. Just

fattiga är de som är rika

i Nasaret där Jesus levde fanns ett visst självstyre för de judiska ledarna. Det var mest vid de stora högtiderna som de romerska soldaterna dök upp för att visa på sin kontroll.

- Det var en apokalyptisk tid med många sekter och religiösa förkunnare som predikade att Guds rike var på väg, eftersom jorden skulle gå under inom kort. Då skulle domedagen vara här och alla skulle få stå till svar för sina liv. Det var en tid med krig, svält, hungersnöd, orättvisa och förtryck. Livet innebar mycket lidande.

Det hade sedan långt tillbaka funnits förhoppningar om att det en dag skulle komma någon och befria folket från svårigheter och förtryck, en Messias. En speciell människa, utvald av Gud, som skulle ge tillbaka judarna deras land och skapa världsfred.

- Det fanns återkommande berättelser om hur det judiska folket varit förslavade och fångna i Egypten och hur Moses kommer och leder ut folket därifrån tillbaka till det förlovade landet, sitt hemland. Det var en metafor för att gå från att vara fångslade till att leva i frihet. Kung David, Israels andra kung, som sägs ha kämpat för att försvara sitt land mot Goliat, var också en person som sågs som en befriare.

- Både Moses och kung David var föregångare till den Messias som skulle komma. En Messias som slutligen skulle få allt lidande att försvinna. En stark kungalik person som skulle krossa sin

fiende precis som Moses och kung David gjort.

Jesus kom från enkla förhållanden, var född utanför äktenskapet, hade låg status och umgicks med de utstötta och fattiga, ändå sades det att han var Guds utvalda son. Han var antitesen till en mäktig kung eller Gud med oinskränkt makt.

- Jesus ville visa på ett nytt ledarskap, som handlar om tjäna andra, det är därför han sätter sig på knä och tvättar sina lärjungars fötter och inte tvärtom. Det ni har gjort mot de minsta, det har ni gjort mot mig, sa han till sina lärjungar, förklarar Daniel.

Jesus predikade att människorna skulle be för dem som förföljde dem, vilket var ett radikalt budskap i en tid av ockupation och förföljelse. En annan omstörtande tanke han framförde var att i Guds rike skulle de som betraktades som minst värda i samhället, ses som de största.

- Jesu gjorde uppror mot många av tidens tabun och konventioner. Vi fattiga är de som är rika, sa han. Han bröt mot de religiösa normer som fanns, umgicks med kvinnor, lät prostituerade följa honom och lyfte fram barnen. Han gick emot hela samhällsstrukturen och provocerade många. Han var dessutom väldigt duktig på att argumentera.

Jesus hade egentligen ingen intention att skapa en ny religion, utan han vände sig främst till sitt eget folk, även om han i slutet riktade sig alltmer till

alla.

- Besegra det onda med det goda är Jesus budskap skulle jag vilja säga, säger Daniel. Det finns en väldigt stark deklaration som visar hur Jesus själv såg på sitt uppdrag som han framförde i Nasarets synagoga. Där säger Jesus: "Gud har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet." Han kom med ett handlingsbudskap som berör hela våra liv. En motsats till likgiltighet.

- Han kämpade på två fronter, han ville upprätta dem som är offer, men också få dem som utsätter andra att sluta. Han vill att vi är sårade hjälpare, inte sårade förövare. Därför vände han sig även till dem som betedde sig illa, utan att döma dem.

För Daniel personligen visar Jesus på vem Gud är, det är därifrån han får sin gudsbild.

- I ögonblick när vi upphör att döma och vi möts i förståelse, det är då jag tror att vi får glimtar av Guds rike. Vi behöver heller inte förvandlas till något som vi inte är för att duga.

- Men det är viktigt att vi inte bara fastnar i budskapet "att du att är älskad som du är". Du är också kallad och har en viktig uppgift som väntar på dig. Vi går alla genom svårigheter, som blir erfarenheter som kan hjälpa någon annan. Vi har ett uppdrag att bidra med det vi kan och göra världen till en bättre plats. ●

Våga möta livets makter vapenlös

Kerstin Bergeå tror att vi är här på jorden av en anledning och känner ett stort ansvar att ta vara på livet. Hela sitt vuxna liv har hon ägnat åt att försöka göra världen till en bättre plats. Nu har hon börjat förstå att även hon kan behöva ta emot hjälp ibland.

STRAX INNAN FJORTONÅRIGA Kerstin Bergeå skulle konfirmera sig sa hon till sin konfirmationspräst att hon nog inte kunde genomföra det.

– Jag ska nog inte konfirmera mig, för jag kommer aldrig att klara av att leva så som Gud vill sa jag, berättar Kerstin. Ge bort mina ägodelar, bjuda in dem som fryser, älska min nästa som mig själv. Prästen sa åt mig att det var okej att sänka ribban lite, men min tro har alltid utmanat mig och inte låtit mig blunda för världens ofattbara orättvisor.

– För mig har det inte räckt med att prata om fred och rättvisa, utan jag måste få agera och aktivt arbeta för det här och nu.

Redan när hon var tjugotvå fick hon arbete som fredsobservatör hos Kristna Fredsrörelsen. Arbetet tog henne ut i världen och hon kände att hon hittat hem. Under de åtta år hon arbetade där hann hon undervisa över hundra blivande utbildare i ickevåld och konflikthantering. Både i Sverige och internationellt.

Under den tiden arbetade hon även som projektledare för Salaams vänner, som är ett unikt samarbete mellan två trosbaserade fredsrörelser: Svenska muslimer för Fred och Rättvisa och Kristna Fredsrörelsen. Samarbetet syn-

liggjorde budskapet om fred som finns både i den muslimska och i den kristna traditionen.

– I samarbetet Salaams vänner har jag varit med och utbildat fyrtio ungdomar till workshopsledare i religionsdialog, civillkurage och fredsbygge, hälften kristna och hälften muslimer. Utbildarna i sin tur har nått ut till över 4000 ungdomar med sina workshops i skolor och på fritidsgårdar runt om i hela landet, berättar hon.

Salaams vänners uppdrag är att ge redskap att använda i vardagens konflikter. De utbildar deltagarna i dialog och civillkurage. Utbildarna blir som brinnande facklor som tändar eldar för fred, mod och dialog.

– Jag är mycket stolt över de fyrtio ungdomarna som nu är unga vuxna. Att utbilda dem och att följa dem en bit på vägen har varit oerhört meningsfullt och inspirerande. Jag tycker om att känna att jag är med och bygger upp något som gör skillnad.

Det var arbetet inom Kristna Fredsrörelsen som förde henne till Katarina församling och projektet Goda Grannar och Katarina flyktinghjälp. Kerstin jobbar sedan en tid tillbaka som samordnare för Goda Grannar. Det är en samverkan mellan kyrka och moské för

asylsökande och nyanlända. Här samordnar hon över hundra volontärer som är med och möjliggör rådgivning och fem språkcaféer varje vecka.

Det är Svenska kyrkan på Södermalm, Stockholms moské och biståndsorganisationen Islamic relief som står bakom projektet. Samarbetet startade i samband med flyktingvägen 2015 och möjliggjorde att människor fick sova både i Katarina församling och i moskén när det var kris.

– Goda Grannar erbjuder rådgivning, samhällsinformation och språkutbildning för asylsökande och nyanlända. Vår uppgift är också att länka ihop nya och etablerade svenskar med varandra. Allt vi gör är beroende av ideella krafter, förklarar Kerstin.

Språkcaféerna håller till i en lokal precis mittemellan Katarina församling och Stockholms moské. Kerstin uppskattar samarbetet med kollegorna från moskén. De stödjer varandra och det ger henne energi när det är tungt och motigt.

– Ibland är det extra jobbigt, som den gången när vi träffade en mamma som inte kunde få hit sitt barn, eftersom Sverige stängt möjligheten till anhöriginvandring. Vi kunde nästan ta på hennes förtvivlan. Då känns det

bra att vi kollegor kan stötta och peppa varandra att fortsätta kämpa för hennes och andras skull.

När det inre trycket är extra högt brukar hon tänka på Tage Danielssons dikt: "Hör upp du sorgset kvidande, se här din svåra roll: att inse världens lidande, med glädjen i behåll".

- Med min grundinställning "att försöka vara mitt bästa jag" jämt, kan det bli lite jobbigt ibland. Jag bär på en övertygelse att vi måste våga tro att det omöjliga är möjligt. Så när en präst gav mig Tages dikt, lättade tyngden från mina axlar något, ler hon. Vi måste ju också få glädjas åt allt som faktiskt är fantastiskt och fint.

Under tiden vi står och pratar passar hon på att tömma diskmaskinen på koppar från gårdagens språkcafé. I klirret från porslinet berättar hon om Katarinauppropet som hon varit med och utformat, vars kärnfrågor ska upp på Kyrkomötets dagordning inom kort. Kyrkomötet är Svenska kyrkans högsta beslutande organ.

- Katarinauppropet är ett upprop som tar ställning för en human flyktingpolitik och mot svensk vapenexport. Vårt mål är att det ska vara hela Svenska kyrkans grundhållning. Världens konflikter göds av den globala vapenhandeln.

Kerstin Bergeå är en handlingens kvinna, mer präglad av att göra än att vara. Jesus ser hon som en praktiker, en person som levde sitt budskap.

- Jag tänker att Jesus vände upp och ner på maktordningar och normer. Han sa ifrån när något var fel. Jesus försvarade sig inte med våld, han dog hellre än att själv ta till vapen. Han befallde sin lärjunge att stoppa tillbaka svärdet, när soldaterna kom för att hämta honom. Poeten Karin Boye säger det så fint, att hon vill möta livets makter vapenlös. I den andan vill jag också leva, säger Kerstin.

Under hösten har Kerstin gått självhjälpsprogrammet "Livsstegen - 12

steg för livet". En kurs inspirerad av tolvstegsrörelsens program. Där får hon och kursdeltagarna möjlighet att rannsaka sina egna liv och drivkrafter.

- Det har varit bra för mig att gå i den här gruppen en gång i veckan. Det har gett mig tid och möjlighet att reflektera. Jag har kört på väldigt hårt under en lång tid, nästan så att jag inte hunnit andas. För mig har de utlämnade samtalen hjälpt

mig att inse att det är när vi vågar vara sårbara för varandra, släppa vår fasad och våra försvar, som vi växer.

- Det har hjälpt mig att inse att också jag behöver återhämtning och ta emot hjälp ibland. Att som KG Hammar brukar uttrycka det så fint, att lita på att nåden också är för mig, säger hon insiktsfullt. ●

Ingen har monopol på gestalten Jesus

Redan tidigt i kyrkans historia fanns samtal och diskussioner om denne Jesus. Vem var han? Bilderna var många och åsikterna likaså, skriver kyrkoherde Torbjörn Strand.

MIN FARFAR ODAL var en klurig filur. Hade svårt med stora släkträffar och satt gärna på avstånd där på soffan i hörnet i sina egna tankar. När han på äldre dar kom cyklande de sex kilometrarna hem till oss i byn fanns genast en otålighet i honom. Efter kaffetåren vill han hem. Fort.

Han var nog lite rastlös min farfar Odal, men jag vet var han hade hittat sin vilopunkt i tillvaron. Det var när han på sitt speciella spelsätt satt framför det lilla elektriska pianot och spelade sin favoritpsalm. Med samma toner både på höger och vänster hand spelade han psalmen: "att får vara försonad med himmelens Gud, att få vara iklädd hans rättfärdighets skrud, att få äga Guds frid, i sitt hjärta alltid, det är nåd, jag underbar nåd."

I farfars relation till Gud fanns inga krav på prestationer, inget tvång att vara färdig eller ha svar på allt möjligt mellan himmel och jord. Relationen bara fanns där som en självklarhet och det gav honom ro inne i hans rastlösa själ. För farfar var Gud en vän man resonerade med ibland. Och det räckte för honom. Det var gott nog.

Han hade inte många ord för sin tro, den bara fanns där som en självklarhet. Om jag skulle ha frågat honom om vem Jesus var skulle han kanske inte ha så många ord att beskriva honom. Kanske som en vän, som en som vandrar bredvid, en som var där, hela tiden, så nära och så självklar.

I samtalen med människor möter vi så många bilder, bilder som stämmer med varandra men också bilder som till synes är varandras kontraster. Ingen har monopol på gestalten Jesus utan bilderna är oftast väldigt personliga. Och det är väl det som är det allra viktigaste.

Grundfrågan som Jesus ställer till de människor han mötte var: vem säger då du att jag är? Han ville gärna ha ett personligt svar. Inte ett svar som andra svarat eller ett svar som utåt sett kan verka sunt. Inte heller ett svar som lärda prelater redan gett, utan ett alldeles eget svar. Bilderna är inte bara huvudbilder utan också hjärtebilder.

Kyrkohistorien visar hur olika alla dessa bilder har varit och är. Redan tidigt i kyrkans historia fanns samtal och diskussioner om denne Jesus. Bilderna var många och åsikterna likaså. Vem var han?

Var hans mest Gud och mindre av en människa? Eller var han mer människa än Gud? Ja, det var en av de stora frågorna i den unga kyrkan. Man ville fixera teologin och bilderna för att komma överens vad man skulle hålla sig till.

Kanske är det så att samtidigt som han var en bra människa, var han en klok yngling, revolutionär, profet, Herre, kung, en vän, allhärskare, kamrat, avslöjare, livsguide, motståndsmann, med mera.

På samma gång som ingen av dessa bilder stämmer kan man säga att alla stämmer. Det beror på i vilket

sammanhang man själv befinner sig och vad skälen till våra frågor är. Vad vill vi komma åt med våra frågor?

Advents- och jultiden ger oss vissa svar på frågan om vem han var: en Gud som inte är rädd att komma till en härlig men besvärlig värld. En Gud som bryr sig och är svag för människor.

För mig personligen visar Jesus en riktning om vad som är viktigt att sträva efter, i mitt eget liv och sträva efter för andra. Han är den som uppmuntrar mig att tro på Gud och på mig själv. Han är den som förstår livets knölighet och härlighet. Samtidigt. ●

Vill du arbeta ideellt under julen?

foto: Alex & Martin / Ikon

Julfirande på julafton i Flemingsbergs kyrka 17.00. Vill du arbeta i köket och förbereda julbordet tillsammans med vår husmor? Kontakt och information: husmor Jayne Davies, 08-588 698 30, jayne.davies@svenskakyrkan.se.

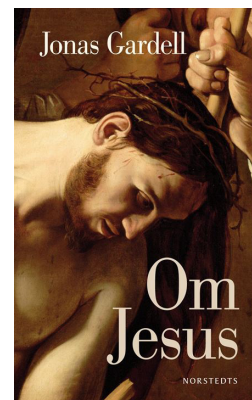
Julsmörgås i Klockargården, Huddinge församling 11.00. Vill du förbereda och vara värd för maten som serveras i samband med Julkrubban? Eller vill du hjälpa till med något annat i jul? Kontakt då prästen Eva Ajaxén, ideell samordnare 08-588 697 98, eva.ajaxen@svenskakyrkan.se

Boktipset

Jonas Gardell

Om Jesus

De flesta skelett man funnit från tiden som Jesus levde visar brist på järn och protein, kranier av fyrtioåriga människor har ofta få eller inga tänder kvar. Livet var hårt och man dog ung. Vi vill gärna se Jesus som en relativt ung man, men när han började sin verksamhet vid cirka trettio års ålder var han snarare en som levt längre än de flesta. Vi tänker oss gärna Jesus milda, kärleksfulla leende.

Lägg nu alltså till att leendet troligen var tandlöst så får vi förmodligen en smula rättvisare bild. Kan vi tänka oss Jesus tandlös? Kan vi tänka honom obildad? Mycket litet av våra föreställningar om Jesus Kristus stämmer överens med Josua från Nasaret menar Jonas Gardell.

David Thurfjell

Det gudlösa folket: de postkristna svenskarna och religionen

David Thurfjell är professor i religionsvetenskap på Södertörns högskola i Stockholm. Vi firar kristna högtider, gifter oss i kyrkan och när livet blir tuftt ber vi men vi kallar oss inte för kristna. Det är andra som är religiösa, inte vi. Det som är kulturellt kristet ser vi inte, medan kulturella uttryck för andra religioner ses som religiositet. Det gudlösa folket granskar sekulära svenskars attityder till religion och spårar varifrån de kommer. Ingen forskare har tidigare tagit en sådan idéhistorisk ansats.

JAG ÄR ETT LIV

Min röst ska höras.
Min önskan är enkel.

Alla barn har rätt till ett liv utan hot, våld och övergrepp. Tillsammans ger vi kraft till en bättre framtid.

SWISHA
VALFRITT BELOPP
TILL 9001223

SMS:a LIV till 72 905 och ge 100 kr
PG 90 01 22-3 | BG 900-1223
svenskakyrkan.se/julkampanjen

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE

medlem av
actalliance

FOTO: KAT C. PALASI / IKON

KALENDARIUM

FLEMINGSBERGS FÖRSAMLING:

Musiklekis

Onsdagar

i Flemingsberg kyrka

Sång, lek och samvaro för barn 0-4 år. Varje onsdag: förmiddagsgrupp 09.30-11.00 och eftermiddagsgrupp 15.00-15.45. Vi sjunger enkla rörelsesånger, dansar, lyssnar och spelar rytminstrument. Ingen föranmälan, kostnadsfritt. För mer info: Viktoria Nilsson, tel. 08-588 698 25, viktorianilsson@svenskakyrkan.se

Språkcafé

Måndagar 14.00-15.30 **i Församlingssalen**

Ett tillfälle att öva sig att prata svenska i vardagen. Start måndag 15 januari
Kontakt: Hannu Lounela, diakon tel. 08-588 698 28

Second hand affär

Torsdagar 14.00-18.00 **i Flemingsbergs kyrka**

Handla billigt och hjälp en medmänniska. Försäljning av husgeråd, böcker, leksaker, barnkläder, kläder för vuxna och mycket mer. Alla intäkter går till församlingens diakonala arbete. Start 18/1.

SANKT MIKAELS FÖRSAMLING:

Stilla dag

Lördag 17/2 09.30-16.00 **i Segeltorps kyrka**

Drop-in-frukost och lunch ingår. Mer information och anmälningsdatum kommer. Kontakt: Katrin Molander tel. 08-588 698 57

foto: Alex & Martin / Ikon

Högmässa och församlingsfest

Söndag 14 januari **i Vårby gårds kyrka**

Från klockan 11.00 ställer vi till med en hejdundrande församlingsfest i Vårby Gårds kyrka. Lunch med allsång, fiskdamm och dans kring granen.

Sankt Mikael's vänner

Onsdagar 14.00-17.00 **i Vårby gårds kyrka**

Kom och träffa folk, fika, skapa, sjung allsång eller sy tygpåsar. Hos Sankt Mikael's vänner finns det plats för alla som är 18 år eller äldre. Det finns ett café och möjlighet att köpa fika till självkostnadspris. Öppet på onsdagar med start 24/1.

HUDDINGE FÖRSAMLING:

Torsdagsträffar

Varannan torsdagar 13.00 **i Klockargården**

Ungefär varannan torsdag 13.00-15.00 för dig som är ledig på torsdageftermiddagar. Kom själv eller ta med en bekant, umgås och lyssna

till olika program. Kaffe med dopp serveras för 30 kr. Lotteri med hemliga vinster varje gång. Start 11/1.

Fredagsmys med julgransplundring

Fredag 12/1 16.30-18.00 **Klockargården**

Välkommen på fredagsmys med julgransplundring för familjer och barn i Öppna förskolans lokaler. Anmälan: Åsa Dysholm, tel. 08-588 697 81

Öppen förskola i Klockargården

Ta med dig ditt barn 0-5 år och träffa andra föräldrar! Vi leker, fikar, umgås och sjunger tillsammans i blandade åldersgrupper. Öppna förskolans tider: Måndag 13.00-15.00
Torsdag 9.30-12.00 & 13.00-15.00
Fredag 9.30-12.00
För mer info kontakta: Martina Anjou tel. 08-588 697 96 eller martina.anjou@svenskakyrkan.se.

TRÅNGSUND SKOGÅS FÖRSAMLING:

Julverkstad

Onsdag 20/12 15.00-18.00 **i Mariakyrkan**

Vi dukar upp kreativa bord med olika material där vuxna och barn kan skapa tillsammans. Under kvällen serveras julgröt med skinkmacka till självkostnadspris. Vi avslutar kvällen tillsammans med en adventsandakt i kyrkorummet. Ingen anmälan behövs.

Kompisklubben

Onsdagar 14.00-16.00 **i Mariakyrkan**

Kompisklubben är en grupp som syftar till att i en trygg, kristen miljö ge möjligheter att du får ge uttryck för skapande och kreativitet, att kunna möta andra och prata, spela spel eller musik och förhoppningsvis lära sig nya saker. Ingen föranmälan behövs. Vi ställer inga krav på några förkunskaper annat än att man vill vara/bli en bra kompis med alla. Kontakt: Thomas Racksäter, tel. 08-588 69 909, thomas.racksater@svenskakyrkan.se

Skapargrupp

Torsdagar 15.00-16.30 **i Mariakyrkan**

För barn i årskurs 2-4. Vi är kreativa och skapar i olika material och arbetar utifrån olika teman. Vi avslutar varje träff med samtal och andakt som kan handla om kompisskap, förlåtelse eller tro. Start 25/1. Kontakt: Margareta Johansson, 08-588 699 14, margareta.j.johansson@svenskakyrkan.se

Välkommen!

FLEMINGSBERGS FÖRSAMLING

Flemingsbergs kyrka

Julgudstjänst för alla åldrar

Julafton 24 december 11.00

Julbön

Julafton 24 december 17.00

Mässa "Jesu födelse"

Juldagen 25 december 11.00

HUDDINGE FÖRSAMLING

Huddinge kyrka

Samling kring krubban

Julafton 24 december 10.30 & 12.00

Julbön

Julafton 24 december 17.00

Julnattsmässa

Julafton 24 december 23.30

Julotta

Juldagen 25 december 07.00

Joulujumalanpalvelus

Juldagen 25 december 09.00

Finsk julotta

Högmässa

Annandag jul 26 december 10.00

ST MIKAELS FÖRSAMLING

Segeltorps kyrka

Samling vid krubban

Julafton 24 december 11.00

Julnattsmässa

Julafton 24 december 23.00

Vårby Gårds kyrka

Högmässa

Julafton 24 december 11.00

Juldagsgudstjänst med julens sånger

Juldagen 25 december 11.00

TRÅNGSUND - SKOGÅS FÖRSAMLING

Mariakyrkan, Skogås

Samling vid krubban

Julafton 24 december 11.00.

Midnattsmässa

Julafton 24 december 23.00

Mässa

Annandag jul 26 december 11.00

Tacksägelsekyrkan, Trångsund

Julotta

Juldagen 25 december 07.00

För att se hela vårt julprogram:
www.svenskakyrkan.se/huddinge

Svenska kyrkan

I HUDDINGE